

УДК 796

Захарова О.М.¹, Сметанін С.В.¹, Коваленко Т.С.²

¹ старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. УФКС-111сп НУ «Запорізька політехніка»

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ, ЯК СКЛADOVA ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

В останні роки вчені та фахівці різних областей знань все більше уваги приділяють важливості збереження взаємопов'язаних між собою складових здоров'я: психологічної, духовної, фізичної та соціальної.

Ідеї здоров'язбереження виникли ще у V-II ст. до нашої ери. У Стародавньому Римі в той період з'явилися валеотугенарії, які відповідали за

здоров'я та працездатність рабів. У той же час грецькі вчені підтвердили необхідність та описали можливості загартовування, фізичних вправ та здорового способу життя.

У педагогіці вперше ідею здоров'язбереження висунув Платон, яку розвивали надалі вчені наступних поколінь. Необхідно згадати ідею природовідповідності, якій приділяли велику увагу Аристотель, Я.А. Коменський та інші діячі. Так само Ж.-Ж. Руссо вивчав природовідповідність, як дотримання природи дитини.

Проблема збереження здоров'я тих, з ким займалися завжди хвилювала уми педагогів. Школа як чинник ризику розглядалася фахівцями ще кінця XVIII століття. Цілеспрямовано проблему збереження та зміцнення здоров'я підростаючого покоління наше суспільство намагається вирішити з початку XX століття.

У джерелах наукової літератури цього періоду, описуючи дослідження у цьому напрямі, підкреслювалося, що головним завданням навчання є забезпечення комфортних умов для розвитку внутрішніх сил і можливостей учня.

Водночас вивчалася питання, що розкриває провідну роль особистості педагога у навчанні – концепція про так звану «трагедію виховання», пошук гуманістичного підходу до дитини.

Сучасні вітчизняні та зарубіжні педагоги і психологи говорили про необхідність гуманістичного підходу. Цей підхід передбачає залучення до нього самої дитини, де пануватимуть відносини співробітництва, створені умови для індивідуально-творчого розвитку, ситуація успіху для кожної дитини і кожна дитина повинна мати власне життя та свій духовний світ.

Створення таких умов сприяє активізації процесів індивідуального саморозвитку та самовизначення дитини, а також збереженню здоров'я у тих, хто займається.

Кожна складова здоров'я різною мірою впливає на особистість, що формується. Здорова і гармонійно розвинена дитина чудово відчувається, отримує задоволення від рухів і задоволення від освітньої діяльності, прагне пізнання і самопізнання, оволодіваючи не тільки навчальними знаннями, а й скарбами фізичної культури.

Поняття «здоров'язбереження» у науці сприймається як цінність, система, процес і результат, тобто погляд на проблему збереження здоров'я, в тому числі за допомогою фізичної культури.

Здоров'язбереження ми розглядаємо як комплекс характеристик, що включають: психічне здоров'я, фізичне здоров'я та сприятливе соціально-психологічне середовище.

Здоров'я підростаючого покоління є предметом першочергової важливості у будь-якому суспільстві незалежно від соціально-економічних та

політичних ситуацій. Здоров'язберігаюча освіта розглядається як найважливіший пріоритет суспільства, оскільки від цього залежить майбутнє держави, генофонд, науковий та соціально-економічний потенціал суспільства.

Саме тому здоров'язбереження є одною з провідних складових професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури та спорту.